

"মৰমৰ সন্তানসকল - পিতা যি হয়, যেনেকুৱা হয়, তেওঁক যথার্থ ৰীতিৰে জানি স্মৰণ কৰিবা, এইটোৱে মুখ্য কথা, মনুষ্যক এই কথাটি বহুত যুক্তি সহকাৰে বুজাব লাগে"

প্ৰশ্ন: ইয়াত তোমালোকে কোনটো পাঠ পঢ়া যিটো গোটেই য়ুনিভাৰ্চ (বিশ্ব)ৰ কাৰণে?

উত্তৰ: গোটেই য়ুনিভাৰ্চৰ কাৰণে এইটোৱেই পঢ়া যে তোমালোক সকলো আত্মা। আত্মা বুলি বুজি পিতাক স্মৰণ কৰিলে পাৱন হৈ যাবা। গোটেই য়ুনিভাৰ্চৰ যিজন পিতা তেওঁ সকলোকে পাৱন কৰি তুলিবলৈ এবাৰেই আহে। তেৱেঁই ৰচয়িতা আৰু ৰচনাৰ জ্ঞান দিয়ে সেয়েহে বাস্তৱত এইখনেই একমাত্ৰ য়ুনিভাৰ্চটি (বিশ্ব বিদ্যালয়), এই কথাটি সন্তানসকলে স্পষ্ট কৰি বুজাব লাগে।

ওঁম শান্তি। ভগৱানুবাচ (ভগৱানে কয়) - এতিয়া এয়াতো আত্মিক সন্তানসকলে বুজি পায় যে ভগৱান কোন হয়। ভাৰতত কোনেও যথার্থ ৰীতিৰে নাজানে। এনেকৈ কয় - মই যি হওঁ, যেনেকুৱা হওঁ মোক যথার্থ ৰীতিৰে কোনেও নাজানে। তোমালোকৰ মাজতো ক্ৰমানুসৰি আছে। পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰিহে বুজি পায়। যদিও ইয়াত থাকে, কিন্তু যথার্থ ৰীতিৰে নাজানে। যথার্থ ৰীতিৰে জানিলে পিতাক স্মৰণ কৰাতো বৰ কঠিন। যদিও সন্তানসকলে কয় যে বহুত সহজ কিন্তু মই যি হওঁ সেয়া জানি মোক পিতাক নিৰন্তৰ স্মৰণ কৰিব লাগে। বুদ্ধিত এইটো যুক্তি থাকে যে মই আত্মা অতি সূক্ষ্ম। মোৰ পিতাও সূক্ষ্ম বিন্দু হয়। আধাকল্পতো কোনেও ভগৱানৰ নামো নলয়। দুখতহে স্মৰণ কৰে - হে ভগৱান। এতিয়া ভগৱান কোন, এয়াতো কোনো মনুষ্যই বুজি নাপায়। এতিয়া মনুষ্যক কেনেকৈ বুজাম - ইয়াৰ ওপৰত বিচাৰ সাগৰ মন্থন কৰিব লাগে। নামো লিখা আছে - প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাকুমাৰী ঈশ্বৰীয় বিশ্ব বিদ্যালয়। এই ক্ষেত্ৰতো বুজি নাপায় যে এয়া আত্মিক বেহদৰ পিতাৰ ঈশ্বৰীয় বিশ্ব বিদ্যালয়। এতিয়া কি নাম ৰখা যায় যাতে মনুষ্যই তৎক্ষণাত বুজি পাব? কেনেকৈ মনুষ্যক বুজোৱা যায় যে এইখন বিশ্ব বিদ্যালয় হয়? য়ুনিভাৰ্চৰ (বিশ্ব)ৰ পৰা য়ুনিভাৰ্চটি (বিশ্ব বিদ্যালয়) শব্দটি ওলাইছে। য়ুনিভাৰ্চ অৰ্থাৎ গোটেই ৱৰ্ল্ড (বিশ্ব), তাৰ নাম ৰখা হৈছে - য়ুনিভাৰ্চটি, য'ত সকলো মনুষ্যই পঢ়িব পাৰে। য়ুনিভাৰ্চৰ বিষয়ে অধ্যয়ন কৰিবলৈ য়ুনিভাৰ্চটি আছে। এতিয়া বাস্তৱত য়ুনিভাৰ্চৰ কাৰণেতো এজন পিতাহে আহে, তেওঁৰ এয়া এখনেই য়ুনিভাৰ্চটি। এইম-অবজেক্টো (লক্ষ্য-উদ্দেশ্যও) এটাই। পিতাহে আহি গোটেই য়ুনিভাৰ্চক পাৱন কৰি তোলে, যোগ শিকায়। এয়াতো সকলো ধৰ্মাৱলম্বী লোকৰ কাৰণে। এনেকৈ কয় যে নিজক আত্মা বুলি বুজা, গোটেই য়ুনিভাৰ্চৰ পিতা হৈছে - ইনকপৰিয়েল গড্ ফাদাৰ (নিৰাকাৰ ঈশ্বৰ পিতা), তেন্তে কিয়নো ইয়াৰ নাম স্পীৰিছুৱেল য়ুনিভাৰ্চটি অফ স্পীৰিছুৱেল গড্ ফাদাৰ ৰখা নহয়। বিচাৰ কৰা হয়। মনুষ্য এনেকুৱা যে গোটেই বিশ্বত এজনেও পিতাক চিনি নাপায়। ৰচয়িতাক জানিলেহে ৰচনাকো জানিব। ৰচয়িতাৰ দ্বাৰাহে ৰচনাক জানিব পৰা যায়। পিতাই সন্তানসকলক সকলোবোৰ বুজাই দিব। অন্য কোনেও নাজানে। ঋষি-মুনিয়ো নেতী-নেতী (নাজানো নাজানো) বুলি কৈ গ'ল। সেয়েহে পিতাই কয় - তোমালোকৰ প্ৰথমে এই ৰচয়িতা আৰু ৰচনাৰ জ্ঞান নাছিল। এতিয়া ৰচয়িতাই বুজাইছে। পিতাই কয় - মোক সকলোৱে আহ্বানো কৰে যে আহি আমাক সুখ-শান্তি দিয়া কিয়নো এতিয়া দুখ-অশান্তি আছে। তেওঁৰ নামেই হৈছে দুখ-হতা, সুখ-কৰ্তা। তেওঁনো কোন? ভগৱান। তেওঁ কেনেকৈ দুখ হৰণ কৰি সুখ দিয়ে, এইটো কোনেও নাজানে। গতিকে ক্ৰীয়াৰ (স্পষ্ট) কৰি লিখিব লাগে যাতে মনুষ্যই বুজি পায় যে নিৰাকাৰ গড্ ফাদাৰেই এই জ্ঞান দিয়ে। এনেকৈ বিচাৰ সাগৰ মন্থন কৰিব লাগে। পিতাই বুজায় - সকলো মনুষ্যই পাথৰ বুদ্ধিৰ। এতিয়া তোমালোকক পাৰস বুদ্ধিৰ কৰি আছে। বাস্তৱত পাৰস বুদ্ধিৰ বুলি তেওঁলোকক কোৱা হয় যিয়ে কমেও 50 কৈ অধিক নম্বৰ ল'ব। ফেইল (অনুত্তীৰ্ণ) হোৱাসকল পাৰস বুদ্ধিৰ নহয়। ৰামেও কম নম্বৰ ল'লে সেইবাবেতো ক্ষত্ৰিয় হিচাপে দেখুৱাইছে। এইটোও কোনেও বুজি নাপায় যে ৰামৰ হাতত ধনুকাঁড় কিয় দেখুৱাইছে? শ্ৰীকৃষ্ণক স্বদৰ্শন চক্ৰ দেখুৱাইছে যে তেওঁ সকলোকে বধ কৰিলে আৰু ৰামৰ হাতত ধনুকাঁড় দেখুৱাইছে। এখন বিশেষ আলোচনী ওলায়, য'ত দেখুৱাইছে - কৃষ্ণই কেনেকৈ স্বদৰ্শন চক্ৰে অকাসুৰ-বকাসুৰ আদিক বধ কৰে। দুয়োজনকে হিংসক বনাই দিলে আকৌ আৰুহে ডবল হিংসক বনাই দিলে। এনেকৈ কয় যে তেওঁলোকৰো সন্তান জন্ম নহ'ল জানো। হেৰ' তেওঁলোক হৈছেই নিৰ্বিকাৰী দেৱী-দেৱতা। তাত ৰাৱণৰ ৰাজ্যই নাই। এই সময়ত ৰাৱণ সম্প্ৰদায় বুলি কোৱা হয়।

এতিয়া তোমালোকে বুজোৱা যে আমি যোগবলৰ দ্বাৰা বিশ্বৰ বাদশ্বাহী (সাম্ৰাজ্য) লওঁ তেন্তে কি যোগবলেৰে সন্তান হ'ব নোৱাৰে জানো। সেইখন হৈছেই নিৰ্বিকাৰী সৃষ্টি। এতিয়া তোমালোক শূদ্ৰৰ পৰা ব্ৰাহ্মণ হৈছা। এনেকৈ যথা ৰীতি বুজাব

লাগে যাতে মনুষ্যই বুজি পায় এওঁলোকৰ পুৰা জ্ঞান আছে। অলপো যদি এই কথা বুজি পায় তেন্তে বুজিবা যে এওঁ ব্ৰাহ্মণ কুলৰ হয়। কিছুমানৰ কাৰণে তৎক্ষণাৎ বুজিব পাৰি - এওঁ ব্ৰাহ্মণ কুলৰ নহয়। অনেক প্ৰকাৰৰ লোক নাহে জানো। গতিকে তোমালোকে *স্পিৰিছুৱেল য়ুনিভাৰ্চিটি অফ স্পীৰিছুৱেল ইনকৰ্প'ৰেিয়েল গড ফাদাৰ* বুলি লিখি চোৱা, কি হয়? বিচাৰ সাগৰ মন্থন কৰি শব্দ মিলাব লাগে, এই ক্ষেত্ৰত লিখিবলৈ বহুত যুক্তি লাগে যাতে মনুষ্যই বুজি পায় যে ইয়াত এই জ্ঞান গড ফাদাৰে বুজায় অথবা ৰাজযোগ শিকায়। এই শব্দটোও কমন (গতানুগতিক)। জীৱনমুক্তি দেৱী সাম্ৰাজ্য এক চেকেণ্ডত পাব পাৰি। এনেকুৱা শব্দ হ'ব লাগে যাতে মনুষ্যৰ বুদ্ধিত ধাৰণ হয়। ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা বিষ্ণুপুৰীৰ স্থাপনা হয়। মনমনাভৱৰ অৰ্থ হৈছে - পিতা আৰু উত্তৰাধিকাৰক স্মৰণ কৰা। তোমালোক হৈছা ব্ৰহ্মা মুখ বংশাৱলী ব্ৰাহ্মণ কুল ভূষণ, স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী। এতিয়া তেওঁলোকেতো স্বদৰ্শন চক্ৰ বিষ্ণুৰ হাতত দেখুৱায়। কৃষ্ণৰো 4 খন হাত দেখুৱায়। এতিয়া তেওঁৰ 4 খন হাত কেনেকৈ হ'ব পাৰে? বাবাই কিমান সুন্দৰকৈ বুজায়। সন্তানসকল বহুত বিশাল বুদ্ধিৰ, পাৰস বুদ্ধিৰ হ'ব লাগে। সত্যযুগত যেনেকুৱা ৰজা-ৰাণী তেনেকৈ প্ৰজাকো পাৰস বুদ্ধিৰ বুলি নক'ব জানো। সেইখন হৈছে পাৰস সৃষ্টি, এইখন হৈছে পাথৰৰ সৃষ্টি। তোমালোকে মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা হ'বলৈ এই জ্ঞান পোৱা। তোমালোকে নিজৰ ৰাজ্য শ্ৰীমতৰ দ্বাৰা পুনৰায় স্থাপনা কৰি আছা। বাবাই আমাক যুক্তি শুনায় যে ৰজা-মহাৰজা কেনেকৈ হ'ব পাৰে? তোমালোকৰ বুদ্ধিত এই জ্ঞান ভৰি যায় আনক বুজাবৰ কাৰণে। সৃষ্টি চক্ৰৰ ওপৰত বুজাবলৈ বহুত সহজ। এই সময়ত জনসংখ্যা চোৱা কিমান! সত্যযুগত জনসংখ্যা কিমান কম হয়। সংগমতো আছে নহয় জানো। ব্ৰাহ্মণতো কমসংখ্যক হ'ব। ব্ৰাহ্মণৰ যুগেই সৰু। ব্ৰাহ্মণৰ পাছত হৈছে দেৱতা, আকৌ বুদ্ধি হৈ গৈ থাকে। বাজেলী খেল নাই জানো। গতিকে ছিৰিৰ চিত্ৰৰ লগত বিৰাট ৰূপো যদি থাকে তেতিয়া বুজাবলৈ ক্লিয়াৰ হ'ব। যিসকল তোমালোকৰ কুলৰ হ'ব তেওঁলোকৰ বুদ্ধিত ৰচয়িতা আৰু ৰচনাৰ জ্ঞান সহজে ধাৰণ হৈ যাব। তেওঁলোকৰ চেহেৰাৰ পৰাই বুজিব পাৰি যে তেওঁলোক আমাৰ কুলৰ হয় নে নহয়? যদি নহয় তেন্তে গৰম তাৱাৰ দৰে শুনিব (ধাৰণ নহ'ব)। যি বুদ্ধিমান হ'ব তেওঁ ধ্যান দি শুনিব। এবাৰ যদি কাৰোবাৰ পুৰা তীৰ লাগি যায় তেতিয়া আহি থাকিব। কোনোবাই প্ৰশ্ন সুধিব আৰু কোনোবা ভাল ফুল হ'লে নিতৌ নিজেই আহি পুৰা বুজি গুছি যাব। চিত্ৰৰ দ্বাৰা যিকোনো লোকে বুজিব পাৰে। এয়াতো যথামথ পিতাই দেৱী-দেৱতা ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা কৰি আছে। কিছুমানে নোসোধাকৈয়ে নিজে বুজি গৈ থাকিব। কিছুমানেতো বহুত সুধি থাকিব, একোৱে বুজি নাপাব। আকৌ বুজাবলগীয়া হয়, হৈ-চৈতো কৰিব নালাগে। আকৌ ক'ব ঈশ্বৰে তোমামালোকক ৰক্ষাও নকৰে! এতিয়া তেওঁ কি ৰক্ষা কৰে সেয়াতো তোমালোকে জানা। প্ৰত্যেকে নিজৰ কৰ্মৰ হিচাপ-নিকাচতো নিষ্পত্তি কৰিব লাগিব। এনেকুৱা বহুত আছে, শৰীৰ বেয়া হ'লে কয় ৰক্ষা কৰা। পিতাই কয় - মইতো পতিতক পাৱন কৰিবলৈ আহোঁ। সেইটো ধান্দা তোমালোকেও শিকা। পিতাই 5 বিকাৰৰ ওপৰত বিজয়ী কৰি তোলে গতিকে আৰু বেছি তীব্ৰতাৰে বিকাৰে আগভেটি ধৰিব। বিকাৰৰ ধুমুহা বহুত জোৰেৰে আহে। পিতাইতো কয় - পিতাৰ হোৱাৰ লগে লগে এই সকলো বেমাৰ জাগি উঠিব, ধুমুহা জোৰেৰে আহিব। পুৰা বক্সিং হয়। ভাল ভাল পালোৱানকো পৰাজিত কৰি দিয়ে। এনেকৈ কয় - নিবিচাৰিলেও কুদৃষ্টি হৈ যায়, ৰেজিষ্টাৰ বেয়া হৈ যাব। কুদৃষ্টি দিয়াসকলৰ লগত কথা পাতিব নালাগে। বাবাই সকলো সেৱাকেন্দ্ৰৰ সন্তানসকলক বুজাই আছে যে কুদৃষ্টিৰ লোক বহুত আছে, নাম শুনাতে আৰু ট্ৰেইটৰ (বিশ্বাসঘাতক) হৈ যাব। নিজৰ সত্য নাশ কৰাজনে ওলোটাকাম কৰিবলৈ লাগি যায়। কাম বিকাৰে নাকত ধৰি লয়। মায়াই এৰি নিদিয়ে, কুকৰ্ম, কুদৃষ্টি, বেয়া বচন ওলাই যায়, বেয়া চলন হৈ যায় সেয়েহে বহুত সাৱধান হৈ থাকিব লাগে।

তোমালোক সন্তানসকলে যেতিয়া প্ৰদৰ্শনী আদি কৰা তেতিয়া এনেকুৱা যুক্তি ৰচা যাতে যিকোনো লোকে সহজতে বুজিব পাৰে। এই গীতা জ্ঞান স্বয়ং পিতাই পঢ়াই আছে, ইয়াত কোনো শাস্ত্ৰৰ আদিৰ কথা নাই। এয়াতো হৈছে পঢ়া। গীতা পুথিতো ইয়াত নাই। পিতাই পঢ়ায়। হাতত কিতাপ লয় জানো। তেন্তে আকৌ এই 'গীতা' নামটি ক'ব পৰা আহিল? এই সকলো ধৰ্মশাস্ত্ৰ পাছত ৰচনা কৰা হয়। কিমান অনেক মঠ-পন্থা আছে। সকলোৰে নিজৰ-নিজৰ শাস্ত্ৰ আছে। যি ঠাল-ঠেঙুলি আছে, সৰু-সৰু মঠ-পন্থা আছে, তেওঁলোকৰো নিজৰ-নিজৰ শাস্ত্ৰ আছে। গতিকে সেই সকলোবোৰ হৈ গ'ল সতি-সন্ততি। সেইবোৰৰ দ্বাৰাতো মুক্তি পাব নোৱাৰি। সৰ্বশাস্ত্ৰৰ ভিতৰত শিৰোমণি বুলি গীতাকে কোৱা হয়। গীতাৰো জ্ঞান শুনাওতা নাথাকিব জানো। এই জ্ঞান পিতাহে আহি দিয়ে। কোনো শাস্ত্ৰ আদি হাতত আছে জানো। ময়ো শাস্ত্ৰ পঢ়া নাই, তোমালোককো নপঢ়াও। তেওঁ (ব্ৰহ্মা) শিকে, শিকায়ো। ইয়াত শাস্ত্ৰৰ কথা নাই। পিতা হৈছে নলেজফুল। মই তোমালোকক সকলো বেদ-শাস্ত্ৰৰ সাৰ শুনাও। মুখ্য হৈছে 4টা ধৰ্মৰ 4 খন ধৰ্মশাস্ত্ৰ। ব্ৰাহ্মণ ধৰ্মৰ কোনো কিতাপ আছে নেকি? কিমান বুজিবলগীয়া কথা। এই সকলোবোৰ পিতাই বহি বিশদভাৱে বুজায়। মনুষ্য সকলোৱে পাথৰ বুদ্ধিৰ সেইবাবেতো ইমান কণ্ডাল গৈ গৈছে। দেৱতাসকল আছিল গ'ল্ডেন এজ'ত (স্বৰ্ণীম যুগত), তাত সোণৰ মহল আছিল, সোণৰ খনি আছিল। এতিয়াতো বিশুদ্ধ সোণ নাই। গোটেই কাহিনী ভাৰতক লৈয়ে। তোমালোক দেৱী-দেৱতা পাৰস বুদ্ধিৰ আছিল, বিশ্বত ৰাজ্য কৰিছিল। এতিয়া স্মৃতি আহিছে যে আমি স্বৰ্গৰ মালিক আছিলোঁ আকৌ নৰকৰ মালিক হলোঁ। এতিয়া আকৌ পাৰস

বুদ্ধিৰ হৈ যাওঁ। এই জ্ঞান তোমালোক সন্তানসকলৰ বুদ্ধিত আছে যি আকৌ আনকো বুজাব লাগে। ড্ৰামা অনুসৰি ভূমিকা চলি থাকে, যি সময় পাৰ হৈ যায় সেয়া একুৰেট (সঠিক) তথাপিও পুৰুষাৰ্থতো কৰাব। যিসকল সন্তানৰ নিচা আছে যে স্বয়ং ভগৱানে আমাক স্বৰ্গৰ মালিক কৰি তুলিবৰ কাৰণে পুৰুষাৰ্থ কৰায় তেওঁলোকৰ চেহেৰা বহুত ফাষ্টক্লাচ সুখময় হৈ থাকে। পিতা আহেও সন্তানসকলক পুৰুষাৰ্থ কৰাবলৈ, প্ৰালন্ধৰ কাৰণে। এয়া তোমালোকে জানা, জগতৰ কোনোবাই জানে জানো। স্বৰ্গৰ মালিক কৰি তুলিবলৈ ভগৱানে পুৰুষাৰ্থ কৰায় তেন্তে আনন্দিত হ'ব নালাগে জানো। চেহেৰা বহুত ফাষ্টক্লাছ, সুখময় হ'ব লাগে। পিতাৰ স্মৃতিত তোমালোক সদায় হৰ্ষিত হৈ থাকিব। বাবাক পাহৰিলেই মৰহি যোৱা। পিতা আৰু উত্তৰাধিকাৰক স্মৃতিত ৰাখিলে সুখময় হৈ যায়। প্ৰত্যেকৰে সেৱাৰ পৰা বুজা যায়। পিতাই সন্তানসকলৰ সুবাস নাপায় জানো। সু-সন্তানৰ পৰা সুগন্ধ আহে, কু-সন্তানৰ পৰা দুৰ্গন্ধ আহে। বাগিচাত সুগন্ধি ফুলহে ল'বলৈ মন যাব। আকন কোনে ল'ব! পিতাক যথার্থ ৰীতিৰে স্মৰণ কৰিলেহে বিকৰ্ম বিনাশ হ'ব। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পাছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত।
আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-**

(1) মায়াৰ বন্ধিত পৰাজিত হ'ব নালাগে। এইটো ধ্যান ৰাখিব লাগে যাতে কেতিয়াও মুখৰে বেয়া বচন উচ্চাৰিত নহয়, কুদৃষ্টি, বেয়া চলন, কুকৰ্ম যাতে হৈ নাযায়।

(2) ফাষ্টক্লাচ (উৎকৃষ্ট) সুগন্ধি ফুল হ'ব লাগে। এইটো নিচা থাকিব লাগে যে স্বয়ং ভগৱানে আমাক পঢ়ায়। পিতাৰ স্মৃতিত থাকি সদায় হৰ্ষিত হৈ থাকিব লাগে, কেতিয়াও মৰহি যাব নালাগে।

বৰদান: পুৰুষাৰ্থ আৰু প্ৰালন্ধৰ হিচাপক জানি তীব্ৰগতিত আগবাঢ়ি যাওঁতা নলেজ্‌ফুল (জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ) হোৱা পুৰুষাৰ্থৰ দ্বাৰা বহুকালৰ প্ৰালন্ধ গঢ়ি তোলাৰ এয়াই সময় সেয়েহে নলেজ্‌ফুল হৈ তীব্ৰগতিৰে আগবাঢ়ি যোৱা। এই ক্ষেত্ৰত এনেকৈ নাভাবিবা যে আজি নহ'লে কাইলৈ পৰিৱৰ্তন হৈ যাম। ইয়াকে অমনোযোগী বুলি কোৱা হয়। এতিয়ালৈকে বাপদাদা স্নেহৰ সাগৰ হৈ সকলো সম্বন্ধৰ স্নেহত সন্তানসকলৰ অমনোযোগীতা, সাধাৰণ পুৰুষাৰ্থ দেখি শুনিও এক্সট্ৰা (অতিৰিক্ত) সহযোগ দি, এক্সট্ৰা মাৰ্কচ (নম্বৰ) দি আগবঢ়াই লৈ গৈ আছে। গতিকে নলেজ্‌ফুল হৈ সাহস আৰু সহযোগৰ বিশেষ বৰদানৰ লাভ লোৱা।

স্লোগান: প্ৰকৃতিৰ দাস হোৱাজনেই উদাস হয়, সেয়েহে প্ৰকৃতিজিৎ হোৱা।

!! ওঁম্ শান্তি !!